

Nieuwsbrief PS Updates - Nummer 02, 2020

Nummer 2, 2020

Redactie: Mr. H. Vorsselman, mr. drs. I. van der Zalm, mr. Y. Bosschaart en J. Stulp.

INHOUDSOPGAVE

Hoge Raad

[Hoge Raad, ECLI:NL:PHR:2019:1274](#) 06-12-2019

Hof

[Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden, ECLI:NL:GHARL:2019:11206](#) 24-12-2019

[Gerechtshof Den Haag, ECLI:NL:GHDHA:2019:3539](#) 24-12-2019

[Gerechtshof Den Haag, ECLI:NL:GHDHA:2019:3180](#) 17-12-2019

[Gerechtshof Den Haag, ECLI:NL:GHDHA:2019:3421](#) 17-12-2019

[Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden, ECLI:NL:GHARL:2019:10751](#) 17-12-2019

[Gerechtshof Amsterdam, ECLI:NL:GHAMS:2019:4432](#) 16-12-2019

[Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden, ECLI:NL:GHARL:2019:10677](#) 12-12-2019

[Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden, ECLI:NL:GHARL:2019:10570](#) 10-12-2019

[Gerechtshof Den Haag, ECLI:NL:GHDHA:2019:3420](#) 29-10-2019

Rechtbank

[Rechtbank Noord-Holland, ECLI:NL:RBNHO:2020:297](#) 08-01-2020

werknemer/werkgeefster

[Rechtbank Noord-Holland, ECLI:NL:RBNHO:2020:17](#) 08-01-2020

[Rechtbank Den Haag, ECLI:NL:RBDHA:2020:4](#) 08-01-2020

[Rechtbank Midden-Nederland, ECLI:NL:RBMNE:2019:6288](#) 31-12-2019

werkneemster/Stichting Katholiek Voortgezet Onderwijs 'De Breul'

[Rechtbank Amsterdam, ECLI:NL:RBAMS:2019:9541](#) 20-12-2019

[Rechtbank Rotterdam, ECLI:NL:RBROT:2019:10069](#) 19-12-2019

[Rechtbank Rotterdam, ECLI:NL:RBROT:2019:10413](#) 19-12-2019

[Rechtbank Rotterdam, ECLI:NL:RBROT:2019:10059](#) 18-12-2019

[Rechtbank Noord-Nederland, ECLI:NL:RBNNE:2019:5219](#) 18-12-2019

[Rechtbank Noord-Nederland, ECLI:NL:RBNNE:2019:5204](#) 18-12-2019

werknemer/Stichting Univé Rechtshulp

[Rechtbank Midden-Nederland, ECLI:NL:RBMNE:2019:5913](#) 12-12-2019

[Rechtbank Noord-Holland, ECLI:NL:RBNHO:2019:10123](#) 11-12-2019

[Rechtbank Rotterdam, ECLI:NL:RBROT:2019:10249](#) 04-12-2019

[Rechtbank Gelderland, ECLI:NL:RBGEL:2019:6090](#) 18-09-2019

[Rechtbank Noord-Nederland, ECLI:NL:RBNNE:2019:5234](#) 11-09-2019

[Rechtbank Amsterdam, ECLI:NL:RBAMS:2019:9845](#) 27-06-2019

[Rechtbank Midden-Nederland, ECLI:NL:RBMNE:2017:7048](#) 21-06-2017

Antillen

[Gerecht in eerste aanleg van Curaçao, ECLI:NL:OGEAC:2019:293](#) 16-12-2019

[Gerecht in Eerste Aanleg van Aruba, ECLI:NL:OGEAA:2019:796](#) 11-12-2019

RECHTSPRAAK

Appellant verzoekt om Google te gebieden om zoekresultaten die verwijzen naar bronpublicaties met persoonsgegevens over civielrechtelijke contractverboden te verwijderen op grond van de AVG. Het verzoek wordt afgewezen omdat verwijzing naar deze bronpublicaties strikt noodzakelijk is met het oog op de informatievrijheid van internetgebruikers.

Instantie: Gerechtshof Den Haag

Datum uitspraak: 24-12-2019

ECLI: ECLI:NL:GHDHA:2019:3539

Zaaknummer: 200.259.116-01

Rechters: P.H. Blok, M.Y. Bonneur en G.C.W. van der Feltz

Advocaten: F.I. van Dorsser en A. Strijbos

Wetsartikelen: 8 EVRM, 10 EVRM, 9 AVG, 6:162 BW en 17 AVG

RECHTSPRAAK

Een 13-jarige jongen heeft een eveneens 13-jarige jongen in zijn rug gestoken met een vlindermes. Aansprakelijkheidsverzekeraar stelt met een beroep op de wapenclausule dat er geen dekking is voor de schade. Het hof oordeelt dat de schade als gevolg van het steekincident wel is gedekt onder de aansprakelijkheidsverzekering. Ook indien de dekking van schade zou zijn uitgesloten op grond van de wapenclausule, dient de clausule in het onderhavige geval buiten toepassing te blijven.

Instantie: Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden

Datum uitspraak: 24-12-2019

ECLI: ECLI:NL:GHARL:2019:11206

Zaaknummer: 200.231.680/01

Rechters: G. Kattenberg, L. Janse en M. Willemse

Advocaten: P.M. Leerink en A. Kolder

Wetsartikelen: 6:169 lid 1 BW en 7:954 BW

RECHTSPRAAK

Deelgeschil. Arbeidsongeval waarbij werknemer knieletsel heeft opgelopen. De aansprakelijkheid van werkgever wordt vastgesteld wegens schending van de zorgplicht. De klachtplicht is niet geschonden door de werknemer.

Deelgeschil. Arbeidsongeval waardoor verzoeker knieletsel heeft opgelopen. De werknemer verzoekt een verklaring voor recht dat werkgever Go People aansprakelijk is voor de schade. Als primair verweer voert werkgever aan dat werknemer de op hem rustende klachtplicht heeft geschonden en dat om die reden de aansprakelijkheid moet worden afgewezen. De kantonrechter oordeelt dat wel tijdig is geklaagd. Na het ongeval kreeg werknemer voor een aantal dagen geen gehoor. Daarna is werknemer van het kastje naar de muur gestuurd. Dat Go People pas ná de ontvangst van de tweede aansprakelijkstelling aanleiding zag om een onderzoek te starten, kan niet aan verzoeker worden tegengeworpen. Go People heeft niet voldaan aan haar zorgplicht. Verklaring voor recht toegewezen.

Instantie: Rechtbank Rotterdam

Datum uitspraak: 04-12-2019

ECLI: ECLI:NL:RBROT:2019:10249

Zaaknummer: 7977303 VZ VERZ 19-16770

Rechters: M. Verkerk

Advocaten: S.F. Soeltan en H.A. Kragt

Wetsartikelen: 6:89 BW en 7:658 BW

RECHTSPRAAK

Medische aansprakelijkheid tandarts. Tekortkoming in de nakoming van de geneeskundige behandelingsovereenkomst wegens het slecht plaatsen van implantaten, met een geperforeerde neusholte, moeite met kauwen en het uitspreken van klinkers en pijn in de kaak tot gevolg. De tandarts moet kosten voor herstel en € 3.000 aan smartengeld betalen.

Instantie: Rechtbank Rotterdam

Datum uitspraak: 19-12-2019

ECLI: ECLI:NL:RBROT:2019:10413

Zaaknummer: 7776526 CV EXPL 19-3489

Rechters: C. van Steenderen-Koornneef

Advocaten: E.A. Dekker

Wetsartikelen: 7:453 BW en 6:106 lid 1 sub b BW

RECHTSPRAAK

Productaansprakelijkheid voor MoM-prothese. Vervaltermijn van eindproduct dat uit verschillende delen bestaat met verschillende momenten waarop zij in het verkeer zijn gebracht. Het hof kiest voor één vervaltermijn. Producent kan aansprakelijk gehouden worden.

Productaansprakelijkheid voor MoM-prothese. Een patiënt houdt Zimmer als producent aansprakelijk voor een gebrek in de MoM-heupprothese, in het bijzonder door de wrijving van de (metalen) kop in de (metalen) kom; in het bloed van patiënt zijn verhoogde kobalt- en chroomwaarden aangetroffen. De producent van de MoM-prothese heeft de vier onderdelen hiervan op verschillende tijdstippen in het verkeer gebracht, waardoor de vervaltermijn in de zin van artikel 6:191 lid 2 BW van de vier onderdelen op verschillende tijdstippen voltooid zijn. De vervaltermijn van de kop zou voltooid zijn en die van de kom niet. Omdat de gestelde gebrekkigheid veroorzaakt wordt door de werking van de kop en de kom tezamen kiest het hof voor één vervaltermijn en wel voor de laatste datum van het in het verkeer brengen van de kom. Zimmer kan aansprakelijk worden gehouden.

Instantie: Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden

Datum uitspraak: 17-12-2019

ECLI: ECLI:NL:GHARL:2019:10751

Zaaknummer: 200.229.498

Rechters: R.A. Dozy, C.G. ter Veer en S.M. Evers

Advocaten: D.A.M.H.W. Strik, S.H. Barten, J.F.D. Bruinsma en J.J. van der Goen

Wetsartikelen: 6:191 BW, 6:185 BW, 6:190 BW en 6:187 BW

RECHTSPRAAK

Prejudiciële vragen aan de Hoge Raad over het zogenoemde b-criterium inzake schadevergoeding bij de burgerlijke rechter na vrijspraak in een strafzaak. De vragen zien op de verhouding tussen het b-criterium en de onschuldpresumptie en de maatstaven waarnaar een schadevergoedingsvordering beoordeeld moet worden.

Op grond van de constante jurisprudentie van de Hoge Raad zijn er, naast de mogelijkheden die artikel 89 en 591a Sv bieden, twee gronden die de Staat kunnen verplichten tot het vergoeden van schade in verband met strafrechtelijk optreden van politie en justitie op de voet van onrechtmatige overheidsdaad. Er wordt onderscheid gemaakt tussen het a-criterium en het b-criterium. Dit zijn:

a. in de eerste plaats kan zich het geval voordoen dat van de aanvang af een rechtvaardiging voor dat optreden heeft ontbroken doordat dit optreden in strijd is met een publiekrechtelijke rechtsnorm, neergelegd in de wet of het ongeschreven recht, waaronder het geval dat van de aanvang af een redelijk vermoeden van schuld in de zin van artikel 27 Sv heeft ontbroken; b. in de tweede plaats kan zich, ongeacht of in strijd met een publiekrechtelijke rechtsnorm is gehandeld, het geval voordoen dat uit de uitspraak van de strafrechter of anderszins uit de stukken betreffende de niet met een bewezenverklaring geëindigde strafzaak blijkt van de onschuld van de verdachte en van het ongefundeerd zijn van de verdenking waarop het optreden van politie of justitie berustte.

Er bestaat onzekerheid over het b-criterium. Het hof legt daarom de volgende vragen aan de Hoge Raad voor: (1) Is het b-criterium in strijd met de onschuldpresumptie van artikel 6 lid 2 EVRM, althans is dit het geval indien (dit criterium zo moet worden uitgelegd dat) van de onschuld van de verdachte niet reeds is gebleken indien de verdachte is vrijgesproken wegens het ontbreken van wettig en overtuigend bewijs? (2) Indien het antwoord op vraag 1 geheel of gedeeltelijk bevestigend luidt, naar welke maatstaf of maatstaven moet dan worden beslist of, en in hoeverre, een verdachte die bij onherroepelijke uitspraak van de strafrechter is vrijgesproken wegens het ontbreken van wettig of overtuigend bewijs, aanspraak jegens de Staat kan maken op schadevergoeding?

Instantie: Gerechtshof Den Haag

Datum uitspraak: 17-12-2019

ECLI: ECLI:NL:GHDHA:2019:3421

Zaaknummer: 200.141.906-01T2

Rechters: S.A. Boele, E.M. Dousma-Valk en J.J. van der Helm

Advocaten: R.J.C. Bindels en A.Th.M. ten Broeke

Wetsartikelen: 6 EVRM, 89 Sv en 591a Sv

RECHTSPRAAK

Medische aansprakelijkheid. Tekortkoming in de nakoming van de behandelingsovereenkomst door tandarts. De behandelingsovereenkomst is ontbonden, tandarts dient immateriële schadevergoeding (€ 750) te betalen wegens geleden pijn en ongemak. Vergoeding van materiële schade is afgewezen.

Instantie: Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden

Datum uitspraak: 10-12-2019

ECLI: ECLI:NL:GHARL:2019:10570

Zaaknummer: 200.238.424

Rechters: P.P.M. Rousseau, O.G.H. Milar en R.F. Groos

Advocaten: S.E.C. Segeren-Krijnen en R. Stekelenburg

Wetsartikelen: 7:453 BW en 6:106 BW

RECHTSPRAAK

Procesrecht. Trafigura wordt door Stichting aansprakelijk gesteld voor schade die Ivoriaanse slachtoffers hebben geleden als gevolg van illegale storting van afvalstoffen, afkomstig van door Trafigura gecharterd zeeschip Probo Koala in 2006. Advocaat-generaal over of sprake is van een ongeoorloofde wisseling van partijhoedanigheid aan de zijde van de Stichting.

Instantie: Hoge Raad

Datum uitspraak: 06-12-2019

ECLI: ECLI:NL:PHR:2019:1274

Zaaknummer: 19/00250

Rechters: R.H. de Bock

Advocaten: T. van Malssen, A. Knigge en L.V. van Gardingen

Wetsartikelen: 3:305a BW en 6:162 BW

RECHTSPRAAK

Centraal staat de vraag of het (onverkort) handhaven van opgelegde strafrechtelijke contact- en locatieverboden onrechtmatig is. Het Openbaar Ministerie heeft de verboden in redelijkheid kunnen opleggen.

Instantie: Gerechtshof Den Haag

Datum uitspraak: 29-10-2019

ECLI: ECLI:NL:GHDHA:2019:3420

Zaaknummer: 200.252.562/01

Rechters: E.M. Dousma-Valk, M.E. Honée en C.T.C. Welters

Advocaten: M.R. Backer en I.C. Engels

Wetsartikelen: 8 EVRM en 6:162 BW

RECHTSPRAAK

Productaansprakelijkheid voor MoM-prothese. Vervaltermijn van eindproduct dat uit verschillende delen bestaat met verschillende momenten waarop zij in het verkeer zijn gebracht. De rechtbank oordeelt dat eiser de producent tijdig in rechte heeft betrokken. Rechtbank is voornemens om deskundigen te benoemen.

Instantie: Rechtbank Midden-Nederland

Datum uitspraak: 21-06-2017

ECLI: ECLI:NL:RBMNE:2017:7048

Zaaknummer: C/16/391534 / HA ZA 15-400

Rechters: J.P. Killian, P. Krepel en A.E. The-Kouwenhoven

Advocaten: J.F.D. Bruinsma, M.B. Bruinsma, M.J.J. de Ridder, D.A.M.H.W. Strik en J.B.J. Hoefnagel

Wetsartikelen: 6:191 BW, 6:185 BW, 6:190 BW en 6:187 BW

RECHTSPRAAK

Vordering van de vader en zus van de in 1992 in Zaandam om het leven gebrachte Milica van Doorn. Beroep op verjaring is naar maatstaven van redelijkheid en billijkheid onaanvaardbaar. Begrafeniskosten en shockschade van vader toegewezen (€ 10.000). Shockschade zus afgewezen; geen directe confrontatie.

Instantie: Rechtbank Noord-Holland

Datum uitspraak: 08-01-2020

ECLI: ECLI:NL:RBNHO:2020:17

Zaaknummer: C/15/283937 / HA ZA 19-61

Rechters: L.J. Saarloos, A.C. Haverkate en M.C. van Rijn

Advocaten: R.A. Korver en G.C.L. van de Corput

Wetsartikelen: 6:108 BW, 3:310 BW, 6:162 BW en 6:2 BW

RECHTSPRAAK

Overheidsaansprakelijkheid. De Staat is voor twintig procent aansprakelijk voor een deel van de onvergoed gebleven schade die nabestaanden en slachtoffers van de vliegramp in Faro hebben geleden. De hoogte van het schadebedrag moet per individuele eiser worden vastgesteld in een schadestaatprocedure.

De Staat is voor twintig procent aansprakelijk voor een deel van de onvergoed gebleven schade die nabestaanden en slachtoffers van de vliegramp in Faro hebben geleden. Op 21 december 1992 verongelukte een DC-10 van Martinair op het vliegveld in Faro in Portugal. Van de inzittenden vonden er 56 de dood en 106 raakten zwaar gewond. Na het ongeval is er onderzoek gedaan naar de toedracht van het ongeval. De Portugese Onderzoeksraad heeft een Rapport van Ongeval opgesteld. De toenmalige Raad voor de Luchtvaart heeft ook onderzoek gedaan en heeft commentaar geleverd op het conceptrapport van de Portugese Onderzoeksraad en tekstvoorstellen gedaan en de eisers hierover voorgelicht. Eisers verwijten de Raad dat deze ten onrechte de conclusie heeft getrokken dat de primaire oorzaak van het ongeval in de weersomstandigheden lag, en niet in menselijke fouten. Zij stellen dat zij door de onjuiste conclusie en voorlichting op het verkeerde been zijn gezet. Daardoor zouden zij in hun onderhandelingen met Martinair over schadevergoeding zijn benadeeld. De rechtbank vindt dat de Raad onzorgvuldig en onrechtmatig heeft gehandeld. De Raad heeft in het onderzoek naar de oorzaken van de ramp te stellig naar voren gebracht dat een zogenaamde windshear (plotseling optredende verandering in windsnelheid en windrichting) als primaire oorzaak van het ongeval moest worden beschouwd. Eisers is hierdoor de kans op een beter onderhandelingsresultaat met Martinair ontnomen. De rechtbank stelt deze kans vast op twintig procent. Als de Raad niet onrechtmatig had gehandeld, zou de advocaat van eisers de onderhandelingen zijn ingegaan met de juiste veronderstelling dat de weersomstandigheden een minder zware rol hebben gespeeld dan de Raad naar voren heeft gebracht en is blijven suggereren. Tegelijkertijd wisten de advocaat en eisers dat menselijke fouten hadden bijgedragen aan het ongeval. De Raad had enkele van deze fouten ook zelf naar voren gebracht. De Staat moet daarom alsnog twintig procent van de schade vergoeden die eisers nog niet van Martinair hebben gekregen.

Instantie: Rechtbank Den Haag

Datum uitspraak: 08-01-2020

ECLI: ECLI:NL:RBDHA:2020:4

Zaaknummer: C-09-434236-HA ZA 13-17

Rechters: B. Meijer, D.R. Glass en R.C. Hartendorp

Advocaten: S.V. Mewa en J. Langbroek

Wetsartikelen: 6:106 BW en 6:107 BW

RECHTSPRAAK

Presentatrice van RTL Boulevard vordert rectificatie van een artikel in de Telegraaf over het verleden van haar en een bekende zanger. De rechtbank wijst de vordering af. De beweringen in het artikel maken zeker inbreuk op de persoonlijke levenssfeer van de presentatrice, maar als een publiek figuur moet zij zich meer laten welgevalen dan andere personen. Zij heeft dit ook voor een deel aan zichzelf te wijten door zich zo te laten gaan op een feest waar veel roddelpers aanwezig was.

Instantie: Rechtbank Amsterdam

Datum uitspraak: 20-12-2019

ECLI: ECLI:NL:RBAMS:2019:9541

Zaaknummer: C/13/675248 / KG ZA 19-1172

Rechters: A.J. Beukenhorst

Advocaten: R.P. de Vries en R.S. Le Poole

Wetsartikelen: 8 EVRM en 10 EVRM

RECHTSPRAAK

Strafrecht. Veroordeling voor insulinemorden, waarbij er elf slachtoffers gevallen zijn. Aan benadeelden worden bedragen aan immateriële schadevergoeding toegewezen tussen de € 1.500 en € 5.000. De rechtbank is van oordeel dat de vordering van verschillende slachtoffers voor immateriële schadevergoeding vatbaar is voor vererving, ondanks het bepaalde in artikel 6:106 lid 2 BW (oud).

Instantie: Rechtbank Rotterdam

Datum uitspraak: 19-12-2019

ECLI: ECLI:NL:RBROT:2019:10069

Zaaknummer: 10/750390-17 / TUL VV: 10/267045/16

Rechters: J.A.M.J. Janssen-Timmermans, N. Doorduijn en D.L. Spierings

Advocaten: R.I. van Haneghem en W.J. van Bel

Wetsartikelen: 37a Sr, 287 Sr, 289 Sr, 295 Sr en 310 Sr

RECHTSPRAAK

Eiser vordert (im)materiële schadevergoeding wegens aardbevingsschade. De rechtbank past de beantwoording toe van een aantal prejudiciële vragen die in verband met de aardbevingsproblematiek aan de Hoge Raad zijn gesteld. De rechtbank wijst de vordering af wegens gebrek aan onderbouwing.

Instantie: Rechtbank Noord-Nederland

Datum uitspraak: 18-12-2019

ECLI: ECLI:NL:RBNNE:2019:5219

Zaaknummer: C/19/116699 / HA ZA 16-229

Rechters: A. van der Meer, E.W. van Weringh en S.M. Schothorst

Advocaten: M. Helmantel en E.J.A.M. van den Akker

Wetsartikelen: 6:177 BW en 6:106 BW

RECHTSPRAAK

Motortankschip overvaart motorjacht. Eiser 3 is gered, maar de schipper-eigenaar en zijn echtgenote zijn overleden. Bij weging van de wederzijdse fouten die oorzakelijk zijn voor de aanvaring komt de rechtbank tot een verdeling van negen/tienden aan de zijde van het motortankschip. Echter, gelet op de uiteenlopende ernst van de gemaakte fouten en op de ernstige gevolgen van de aanvaring aan de zijde van het motorjacht, vervalt de vergoedingsplicht aan de zijde van de eisers geheel.

Instantie: Rechtbank Rotterdam

Datum uitspraak: 18-12-2019

ECLI: ECLI:NL:RBROT:2019:10059

Zaaknummer: C/10/530874 / HA ZA 17-679

Rechters: W.P. Sprenger

Advocaten: J. van Blussé Oud-Alblas en J.C. van Zuethem

RECHTSPRAAK

werknemer/Stichting Univé Rechtshulp

Arbeidsrecht. Rechtsbijstandsverzekeraar is niet aansprakelijk voor de schade van werknemer. De normen omtrent zorgvuldigheid van een advocaat worden ook toegepast op de professionele rechtsbijstandsverzekeraar. De vertegenwoordiger heeft werknemer in voldoende duidelijke bewoordingen geïnformeerd. Werknemer heeft uiteindelijk zelf de beslissing gemaakt.

Feiten

Werknemer heeft op 1 augustus 2016 bij Univé een rechtsbijstandsverzekering afgesloten. Werknemer is in de periode 1 november 2007 tot 1 mei 2017 werkzaam geweest bij Jeugdhulp Friesland. Op 3 oktober 2016 heeft werknemer zich ziek gemeld met spanningsklachten. Een lang en moeizaam ziekteverlooptraject volgt, waarbij Jeugdhulp Friesland werknemer uiteindelijk een beëindigingsovereenkomst heeft aangeboden. Na een periode van onderhandeling met Jeugdhulp Friesland, heeft werknemer, voorzien van overleg met een vertegenwoordiger van Univé, op 24 januari 2017 een vaststellingsovereenkomst getekend. Vervolgens heeft het UWV de WW-aanvraag en ZW-aanvraag van werknemer afgewezen. Werknemer vordert in deze procedure verklaring voor recht dat Univé toerekenbaar tekort is geschoten in de nakoming van haar verplichtingen jegens werknemer tot het verlenen van rechtsbijstand en aansprakelijk is voor de schade die werknemer daardoor heeft geleden, alsmede een veroordeling van Univé tot betaling van de schade. Aan deze vordering heeft werknemer ten grondslag gelegd dat Univé niet heeft gehandeld zoals van een redelijk bekwaam en redelijk handelend rechtsbijstandverlener mag worden verwacht. Werknemer is onjuist en onvolledig geïnformeerd en bijgestaan en werknemer is niet op alle mogelijke risico's gewezen. Het risico dat het UWV werknemer dan verwijtbaar werkloos zou achten en hij geen ziekteverlooptraject zou ontvangen, is nimmer aan werknemer meegedeeld. Hierdoor was werknemer niet in staat een weloverwogen beslissing te nemen en heeft hij zijn kansen en mogelijkheden niet goed kunnen inschatten, waardoor werknemer schade heeft geleden. Univé voert verweer.

Oordeel

De rechtbank beoordeelt eerst of het door Univé aan werknemer gegeven advies leidt tot aansprakelijkheid van Univé. Daarbij haalt de rechtbank diverse arresten van de Hoge Raad aan. Hoewel de vertegenwoordiger van Univé geen advocaat is heeft zij wel in haar hoedanigheid van professionele juridische dienstverlener geadviseerd. Overeenkomstig vaste rechtspraak is de maatstaf van de Hoge Raad ook toepasbaar op de beoordeling van de zorgvuldigheid van de diensten door Univé. Gelet op alle omstandigheden is de rechtbank van oordeel dat de vertegenwoordiger van Univé werknemer in voldoende duidelijke bewoordingen heeft geïnformeerd over de mogelijkheden en risico's van het sluiten van een vaststellingsovereenkomst bij ziekte. De rechtbank is van oordeel dat de vertegenwoordiger van Univé er op dat moment redelijkerwijs van uit kon gaan dat werknemer alle vertrouwen in Jeugdhulp Friesland had verloren, dat het beter met hem zou gaan als hij uit dienst zou treden en dat werknemer hoe dan ook weg wilde bij Jeugdhulp Friesland. De rechtbank acht voorts van belang dat werknemer, ook na meermalig overleg, ervoor koos om toch akkoord te gaan met uitdiensttreding. Werknemer gaf expliciet aan dat hij de gok aandurfde, hetgeen impliceert dat hij weloverwogen tot zijn keuze is gekomen. Hoewel, achteraf beschouwd, een beter resultaat denkbaar was geweest, heeft de vertegenwoordiger van Univé een uitkomst weten te bewerkstelligen die gezien de omstandigheden en de uitlatingen van werknemer voldoet aan hetgeen van een redelijk bekwaam en redelijk handelend vakgenoot onder gelijke omstandigheden mocht worden verwacht. Omdat, gelet op het hiervoor overwogene, niet is gebleken dat Univé in haar advisering is tekortgeschoten, is de vordering tot vergoeding van de gestelde schade ongegrond. Wat partijen hebben aangevoerd over de hoogte van de schade, de toerekenbaarheid en de causaliteit behoeft daarom geen bespreking meer. De vorderingen worden afgewezen.

Instantie: Rechtbank Noord-Nederland

Datum uitspraak: 18-12-2019

ECLI: ECLI:NL:RBNNE:2019:5204

Zaaknummer: C/19/124210 / HA ZA 18-170

Rechters: G.J.J. Smits, S.B. van Baalen en M.E. van Rossum

Advocaten: F.M. Westra en H.M. Kruitwagen

RECHTSPRAAK

Appellante kent geïntimeerde al enkele jaren, omdat geïntimeerde haar herhaaldelijk heeft bijgestaan in verschillende zaken. Appellante vordert een verklaring voor recht dat geïntimeerde toerekenbaar tekort is gekomen in de nakoming van een overeenkomst van opdracht tot het aansprakelijk stellen van de dader en/of zijn ouders voor de door haar als gevolg van de mishandeling geleden schade. Het hof oordeelt dat appellante niet is geslaagd in het bewijs van het bestaan van een overeenkomst van opdracht tot aansprakelijkstelling.

Instantie: Gerechtshof Den Haag

Datum uitspraak: 17-12-2019

ECLI: ECLI:NL:GHDHA:2019:3180

Zaaknummer: 200.226.248/01

Rechters: E.M. Dousma-Valk, J.J. van der Helm en H.M.H. van Speyart Woerden

Advocaten: M. Karel en T. Smith-Hussein

Wetsartikelen: 83 Rv

RECHTSPRAAK

Strafrecht. Moord op broer kroongetuige. Vorderingen benadeelde partijen ter zake van materiële schade, waaronder gederfd levensonderhoud, grotendeels toegewezen. Vorderingen ter zake van shockschade grotendeels niet-ontvankelijk verklaard wegens een te ver verwijderd verband van het misdrijf om te voldoen aan het confrontatievereiste.

Instantie: Gerechtshof Amsterdam

Datum uitspraak: 16-12-2019

ECLI: ECLI:NL:GHAMS:2019:4432

Zaaknummer: 23-000264-19

Rechters: A.M. van Woensel, A.E. Kleene-Krom en R. Kuiper

Wetsartikelen: 36f Sr, 57 Sr, 289 Sr en 417bis Sr

RECHTSPRAAK

Werkgeversaansprakelijkheid. Eiser is een arbeidsongeval overkomen tijdens het lossen van vrieskisten, met als gevolg dat twee tenen geamputeerd moesten worden. Werkgever heeft niet aan haar zorgplicht voldaan, mede omdat geen veiligheidsschoenen ter beschikking zijn gesteld. Werkgever moet gederfde inkomsten (NAf 11.007) en immateriële schadevergoeding (NAf 9.000) vergoeden.

Instantie: Gerecht in eerste aanleg van Curaçao

Datum uitspraak: 16-12-2019

ECLI: ECLI:NL:OGEAC:2019:293

Zaaknummer: CUR201804394

Rechters: Th. Veling

Advocaten: N.V.R. Doekhie en S.C. Larmonie

Wetsartikelen: 7A:1614x BW

RECHTSPRAAK

Strafrecht. Verdachte heeft zich samen met anderen schuldig gemaakt aan een woningoverval op een bejaard echtpaar. Verdachte en een van de mededaders hebben zich voorgedaan als politieagenten. Toewijzing € 6.500 en € 5.000 immateriële schadevergoeding wegens psychisch letsel.

Instantie: Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden

Datum uitspraak: 12-12-2019

ECLI: ECLI:NL:GHARL:2019:10677

Zaaknummer: 21-005870-16

Rechters: J. Dolfin, J.G. Idsardi en A.H. toe Laer

Advocaten: J.H.L.C.M. Kuijpers

Wetsartikelen: 36f Sr, 63 Sr en 312 Sr

RECHTSPRAAK

Strafrecht. Dodelijk ongeval. Verdachte heeft met een te hoge snelheid via een verkeerde rijstrook door rood gereden. Hij heeft een jongen op een snorfiets aangereden, de jongen is kort daarna overleden. Toewijzing overlijdensschadeposten, waaronder vliegtickets naar de begrafenis in Marokko.

Instantie: Rechtbank Midden-Nederland

Datum uitspraak: 12-12-2019

ECLI: ECLI:NL:RBMNE:2019:5913

Zaaknummer: 16-009702-19 en 96-148002-15 (TUL) (P)

Rechters: G. Perrick, J.A. Spee en A. Blanke

Advocaten: M.G. Vos en G. de Hosson

Wetsartikelen: 36f Sr, 175 Wegenverkeerswet en 179 Wegenverkeerswet

RECHTSPRAAK

Medische aansprakelijkheid. Tijdens een operatie is er desinfectiemiddel in de ogen van eiser terechtgekomen, waardoor de visus van het rechteroog blijvend is beschadigd. Het ziekenhuis is aansprakelijk en dient een immateriële schadevergoeding te betalen van Afl. 20.000.

Instantie: Gerecht in Eerste Aanleg van Aruba

Datum uitspraak: 11-12-2019

ECLI: ECLI:NL:OGEAA:2019:796

Zaaknummer: AUA201801250

Rechters: J. Sap

Advocaten: R.J. Kock, J.L. Peterson en L.M. Leeuwe

Wetsartikelen: 7:462 BW

RECHTSPRAAK

Strafrecht. Veroordeling voor het plegen van ontuchtige handelingen met een minderjarige gedurende drie jaar. Immateriële schadevergoeding van € 12.500 toegewezen. Dat aan de benadeelde partij een bedrag (€ 20.000) is uitgekeerd door het Schadefonds Geweldsmisdrijven, staat er niet aan in de weg dat in deze procedure een schadevergoeding wordt toegekend.

Instantie: Rechtbank Noord-Holland

Datum uitspraak: 11-12-2019

ECLI: ECLI:NL:RBNHO:2019:10123

Zaaknummer: 15/198845-18

Rechters: H.D. Overbeek, T. van Muijden en H. Brouwer

Advocaten: J.G. Schmidt

Wetsartikelen: 36f Sr, 57 Sr, 247 Sr en 248a Sr

RECHTSPRAAK

Deelgeschil. Verzoekster is betrokken geweest bij twee aanrijdingen. Zij verzoekt een voorschot van ASR (regelend verzekeraar) en een verklaring voor recht dat de klachten in juridisch causaal verband staan tot het ongeval. De rechtbank wijst de verzoeken toe. Vanwege het sterke temporele verband tussen de klachten en het ontbreken van een aannemelijk geworden concrete alternatieve oorzaak van de klachten acht de rechtbank het juridisch causaal verband bewezen. De rechtbank acht een voorschot van € 20.000 redelijk voor de opgelopen studievertraging.

Instantie: Rechtbank Gelderland

Datum uitspraak: 18-09-2019

ECLI: ECLI:NL:RBGEL:2019:6090

Zaaknummer: C/05/343004/ HA RK 18-191

Rechters: T.P.E.E. van Groeningen

Advocaten: S.B.W. du Plessis, L.K. de Haan, J.R. Meelker en S.D. Palper

Wetsartikelen: 1019w Rv en 6:96 BW

RECHTSPRAAK

Tussenvonniss. Eiser vordert (im)materiële schadevergoeding wegens aardbevingsschade. Alvorens (inhoudelijk) verder te beslissen, stelt de rechtbank partijen in de gelegenheid om door middel van een akte aan te geven of, en zo ja, welke betekenis het arrest van 19 juli 2019 (ECLI:NL:HR:2019:1278) voor deze zaak heeft. De zaak wordt naar de rol verwezen.

Instantie: Rechtbank Noord-Nederland

Datum uitspraak: 11-09-2019

ECLI: ECLI:NL:RBNNE:2019:5234

Zaaknummer: C/19/116699

Rechters: A. van der Meer, E.W. van Weringh en S.M. Schothorst

Advocaten: M. Helmantel en E.J.A.M. van den Akker

Wetsartikelen: 6:177 BW en 6:162 BW

RECHTSPRAAK

Deelgeschil over toedracht verkeersongeval tussen motorrijder en WAM-verzekeraar. Over eigen schuld vanwege het niet dragen van een helm overweegt de rechtbank dat enkel de ernst of omvang van de schadelijke gevolgen daarvan door de motorrijder zelf kan zijn vergroot. De (mogelijke) eigen schuld aan de omvang van de schade verdient geen doorwerking op de aanspraak op vergoeding van de buitengerechtelijke kosten.

Deelgeschil. Verkeersongeval. Er heeft een aanrijding plaatsgevonden tussen een motorfiets en een auto. Tussen partijen is in geschil wat de toedracht van het ongeval is geweest. De motorrijder stelt dat hij stilstond toen hij werd aangereden door de auto, die volgens hem harder dan de toegestane maximumsnelheid reed. WAM-verzekeraar VGA betwist deze toedracht. De rechtbank acht bewezen dat de autobestuurder onrechtmatig heeft gehandeld jegens de motorrijder, de aansprakelijkheid van VGA is daarmee gegeven. De motorrijder droeg geen helm. Volgens de rechtbank is in dit geval gebleken dat het ongeval volledig en alleen door de verzekerde van VGA is veroorzaakt en dat enkel de ernst of omvang van de schadelijke gevolgen daarvan door de motorrijder zelf kan zijn vergroot door het niet dragen van een helm. Dit leidt ertoe dat de initiële schade, die ook zonder de fout van de autobestuurder zou zijn geleden, voor volledige vergoeding in aanmerking komt. Verzoeker heeft geen eigen schuld aan het ontstaan van de schade, maar (mogelijk) slechts aan de omvang daarvan. De (mogelijke) eigen schuld aan de omvang van de schade verdient geen doorwerking op de aanspraak op vergoeding van de buitengerechtelijke kosten.

Instantie: Rechtbank Amsterdam

Datum uitspraak: 27-06-2019

ECLI: ECLI:NL:RBAMS:2019:9845

Zaaknummer: C/13/662757 / HA RK 19-74

Rechters: A.J. Bongers-Scheijde

Advocaten: E.A. Dekker en D.J. van der Kolk

Wetsartikelen: 6:101 BW, 6:96 lid 2 BW en 1019aa lid 2 Rv

RECHTSPRAAK

werkneemster/Stichting Katholiek Voortgezet Onderwijs 'De Breul'

Het niet compenseren van samenloop van zwangerschapsverlof met schoolvakanties levert een ongeoorloofd onderscheid op grond van geslacht op. Werkgever (voortgezet onderwijs) handelt in strijd met artikel 7:646 lid 1 BW. Cao-bepaling in strijd met artikel 3:4 WAZO.

Feiten

Werkneemster is bij Stichting Katholiek Voortgezet Onderwijs 'De Breul' (hierna: De Breul) in dienst getreden op 1 augustus 2011 en is werkzaam als docent biologie. Op haar arbeidsovereenkomst is de Cao voor het voortgezet onderwijs 2016-2017 (hierna: de cao) van toepassing. Op grond van artikel 15.1 lid 1 cao heeft zij aanspraak op vakantie waarvan de totale omvang gelijkgesteld is aan de schoolvakanties plus vijf aanvullende dagen. Artikel 15.1 lid 7 cao bepaalt – kort gezegd – dat samenloop van zwangerschapsverlof met andere schoolvakanties dan de zomervakantie niet wordt gecompenseerd. Werkneemster is op 8 september 2017 met zwangerschapsverlof gegaan. Aansluitend heeft zij bevallingsverlof genoten tot en met 12 januari 2018. Deze periode overlapt met de herfstvakantie (een week) en de kerstvakantie (twee weken). Werkneemster vordert De Breul te veroordelen tot toekenning van de vakantieaanspraken die zij door haar zwangerschapsverlof niet heeft kunnen genieten. Zij legt aan haar vordering onder meer ten grondslag dat het niet compenseren van zwangerschapsverlof tot ongeoorloofd onderscheid op grond van geslacht leidt en dat artikel 15.1 lid 7 cao in strijd is met artikel 3:4 Wet arbeid en zorg (WAZO), welk artikel van dwingend recht is.

Oordeel

Ongeoorloofd onderscheid op grond van geslacht

Werkneemster beroept zich op tal van internationale en Europese verdragen, richtlijnen en handvesten, alsmede op de Awgb en artikel 7:646 BW. De Breul beroept zich op diverse uitspraken van de Hoge Raad over de uitleg van het Rechtspositiebesluit onderwijspersoneel,

waarvan de tekst volgens De Breul exact gelijk is aan de cao-bepalingen die hier aan de orde zijn. Uit die uitspraken volgt volgens De Breul dat geen recht bestaat op compensatie zolang de betrokken werknemer de wettelijke minimumvakantieaanspraken van 20 werkdagen per jaar maar heeft kunnen genieten, hetgeen bij werkneemster het geval is geweest. Naar het oordeel van de kantonrechter kan het beroep van De Breul op deze uitspraken haar echter niet baten, alleen al vanwege het feit dat de cao inmiddels op een relevant punt gewijzigd is. Artikel 15.1 lid 7 cao bepaalt nu immers dat de vrouwelijke werknemer bij samenloop van zwangerschaps- en bevallingsverlof met de zomervakantie wel wordt gecompenseerd, maar bij samenloop van andere schoolvakanties en de 5 extra dagen vakantieverlof niet. Anders dan in de door de Hoge Raad berechte gevallen is nu dus geen sprake meer van een sekseneutrale formulering. Er is sprake van direct onderscheid naar geslacht (inmiddels ook vastgelegd in art.7:646 lid 5 BW). Artikel 7:646 lid 1 BW bepaalt dat de werkgever geen onderscheid mag maken tussen mannen en vrouwen in onder andere de arbeidsvoorwaarden. Daarvan mag slechts worden afgeweken in de gevallen bedoeld in de leden 2 tot en met 4. Geen van de in die leden genoemde situaties doet zich hier voor. De Breul handelt wat betreft de arbeidsvoorwaarden dus in strijd met het verbod van artikel 7:646 lid 1 BW door aan werkneemster met een beroep op de cao het recht op compensatie te ontfeggen. De kantonrechter neemt bij het voorgaande nog in aanmerking dat het Hof van Justitie EG in de zaak Gómez reeds heeft bepaald dat een werkneemster haar jaarlijkse vakantie in een andere periode moet kunnen nemen dan gedurende haar zwangerschapsverlof, ook wanneer het zwangerschapsverlof samenvalt met de periode van de jaarlijkse vakantie die algemeen bij bedrijfsakkoord is vastgesteld voor het gehele personeel en dat dit ook geldt met betrekking tot een jaarlijkse vakantie die langer is dan het in Richtlijn 93/104/EG bepaalde minimum van vier weken. In voornoemde uitspraak is voorts overwogen dat sprake moet zijn van materiële en niet formele gelijkheid en dat het recht op jaarlijkse vakantie een ander doel heeft dan het recht op zwangerschapsverlof.

Strijd met artikel 3:4 WAZO

Artikel 3:4 WAZO bepaalt dat dagen waarop de werknemer de arbeid niet verricht wegens zwangerschapsverlof niet kunnen worden aangemerkt als vakantie. Omdat schoolvakanties als vakantiedagen gelden, kunnen naar het oordeel van de kantonrechter de dagen waarop een werkneemster zwangerschapsverlof geniet op grond van artikel 3:4 WAZO niet aangemerkt worden als vakantie. Hierbij is niet van belang dat een leerkracht meer vakantiedagen heeft dan het wettelijk minimum. Het recht op vakantie heeft zoals gezegd een ander doel dan het recht op zwangerschapsverlof. De kantonrechter is daarom van oordeel dat de uitsluiting van het recht op compensatie van zwangerschapsverlof dat samenvalt met de schoolvakanties in strijd is met artikel 3:4 WAZO, zodat ook op die grondslag de vordering van werkneemster

moet worden toegewezen.

Conclusie

De Breul wordt veroordeeld tot toekenning van de vakantieanspraken die werknemster door haar zwangerschaps- en bevallingsverlof niet heeft kunnen genieten.

Instantie: Rechtbank Midden-Nederland

Datum uitspraak: 31-12-2019

ECLI: ECLI:NL:RBMNE:2019:6288

Zaaknummer: 7575887 UC EXPL 19-2178 AP/1183

Rechters: P. Krepel

Advocaten: J.L. Aarts en M.R.A. Dekker

Wetsartikelen: 7:646 BW, 3:4 WAZO en 15 Cao voor het voortgezet onderwijs 2016-2017

RECHTSPRAAK

werknemer/werkgeefster

Niet is gebleken dat werkgeefster alle redelijkerwijs te nemen maatregelen heeft getroffen om het ongeval te voorkomen. Werkgeefster heeft (kennelijk bewust) in het geheel geen invulling gegeven aan haar zorgplicht ten aanzien van het gebruik van ladders.

Feiten

Werkgeefster houdt zich bezig met dakrenovatie en nieuwbouw van hellende daken. Werkgeefster heeft voor een project naast eigen personeel ook ingeleend personeel ingezet, onder wie werknemer als dakdekker. Op 4 juni 2018 is werknemer tijdens het afdalen van een ladder gevallen en daarbij op zijn knie terechtgekomen. Later die dag is werknemer met zijn leidinggevende naar een huisarts gegaan vanwege aanhoudende (pijn)klachten aan de knie. Werknemer is na het ongeval twee weken arbeidsongeschikt thuis geweest. Vervolgens heeft werknemer, met een brace om zijn knie, zijn werkzaamheden hervat. Op 9 juli 2018 meldt werknemer zich opnieuw ziek. Nadien heeft werknemer niet meer voor werkgeefster gewerkt. Bij brief van 23 juli 2018 heeft werknemer werkgeefster aansprakelijk gesteld voor alle schade die hij ten gevolge van het ongeval heeft geleden en nog zal lijden. Werknemer vordert een verklaring voor recht dat werkgeefster aansprakelijk is voor het door werknemer opgelopen letsel op of omstreeks 4 juni 2018.

Oordeel

Vast staat dat werknemer een arbeidsongeval is overkomen en hij schade heeft geleden. Daarmee is de aansprakelijkheid van werkgeefster in beginsel gegeven. Niet is gesteld of gebleken dat sprake is van opzet of bewuste roekeloosheid van werknemer. Daarmee ligt het op de weg van werkgeefster om aan te tonen dat zij aan haar zorgplicht uit artikel 7:658 lid 1 BW heeft voldaan om aan aansprakelijkheid te ontkomen. De zorgplicht van dit artikel vereist een hoog veiligheidsniveau en bovendien diende werkgeefster een op de omstandigheden van het geval toegesneden toezicht te houden op behoorlijke naleving van de door haar gegeven instructies. Op de vraag of aan werknemers instructies worden gegeven ten aanzien van het gebruik van ladders heeft werkgeefster uitdrukkelijk geantwoord dat zij het niet nodig vindt

om een werknemer van 50 trapinstructies te geven. Op werkgeefster rust echter wel degelijk een waarschuwings- en instructieplicht ten aanzien van het gebruik van de ladder, zo blijkt uit passages uit de Risico-Inventarisatie & -Evaluatie van werkgeefster zelf. Daarin is immers het vallen van een ladder als specifiek beroepsrisico benoemd, het zorgen voor goede veiligheidsinstructies en toezien op naleving daarvan als een door werkgeefster te nemen maatregel omschreven, en bovendien (aantoonbaarheid van) instructie als specifiek verbeterpunt voor werkgeefster opgenomen. Daarmee kan werkgeefster ook niet worden gevolgd in haar stelling dat het gebruik van een ladder een alledaagse handeling is met een huis-, tuin- en keukenkarakter. Werkgeefster heeft (kennelijk bewust) in het geheel geen invulling gegeven aan haar zorgplicht ten aanzien van het gebruik van ladders. Daarbij moet blijkens de rechtspraak ook rekening worden gehouden met het ervaringsfeit dat het regelmatig verkeren in bepaalde werksituaties ertoe kan leiden dat de werknemer minder voorzichtig zal worden dan ter voorkoming van ongevallen raadzaam is. Gelet op het voorgaande is de kantonrechter van oordeel dat niet is gebleken dat werkgeefster alle redelijkerwijs te nemen maatregelen heeft getroffen om het ongeval te voorkomen. Nu werkgeefster niet voldoende aan haar zorgplicht heeft voldaan is ook het causaal verband tussen de tekortkoming van werkgeefster en het ongeval gegeven. Gelet op de strenge rechtspraak op dit gebied is werkgeefster als werkgever in algemene zin al zeer snel aansprakelijk voor schade die haar werknemers lijden bij het verrichten van hun gebruikelijke werkzaamheden. De door werknemer gevorderde verklaring voor recht wordt toegewezen.

Instantie: Rechtbank Noord-Holland

Datum uitspraak: 08-01-2020

ECLI: ECLI:NL:RBNHO:2020:297

Zaaknummer: 7821037 \ CV EXPL 19-4330

Rechters: S.W. S Kiliç

Advocaten: J.E.G. Joosten en P. Kowalczyk

Wetsartikelen: 7:658 BW